

Heilbrigðisráðuneytið

Reykjavík, 26. febrúar 2020

Efni: Drög að frumvarpi til laga um breytingu á lögum um slysatryggingar almannatrygginga nr. 45/2015

Vísað er til frumvarps ráðuneytisins til laga um breytingu á lögum um slysatryggingar almannatrygginga nr. 45/2015 sem birt var í samráðsgáttinni til umsagnar þann 13. febrúar sl.

Þegar á heildina er litið felur frumvarpið í sér mjög jákvæðar breytingar á þessu réttarsviði. Ber þar helst að nefna breytingar á slysahugtaki laganna og þær breytingar sem ætlað er að skyra ákvæði laganna um örorku, þ.e. tilkoma varanlegs miska skv. skaðabótalögum.

Sérstakt fagnaðarefni er tillaga að breytingu á slysahugtaki laganna eins og áður sagði. Hins vegar má telja eftirfarandi setningu í athugasemd við 4. gr. frumvarpsins um hið nýja slysahugtak ofaukið og í raun ganga gegn tilgangi breytingarinnar. Í athugasemd við greinina segir í lokin um hið nýja slysahugtak: „*Hið sama á við ef einstaklingur t.d. misstígur sig eða fær verk i bak án þess að til komi eitthvert atvik, skyndilegt og óvænt, sem orsakar það.*“ Þessi setning stenst enga skoðun enda má túlka hvaða misstig sem er sem skyndilegan óvæntan atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem tryggður er og gerist án vilja hans. Þá er ljóst að fólk þarf að hreyfa sig í vinnunni, t.a.m. til þess að komast á milli staða eða einfaldlega til þess að rísa úr sætum og teygja úr sér, og því myndi misstig við slíkar aðstæður alltaf tengjast framkvæmd verks. Færa má fyrir því rök að með frumvarpinu sé í raun ekki verið að afnema hugtakið „utanaðkomandi“ þegar um er að ræða misstig eða verk i baki, því í athugasemnum er síðan verið að gera að einhverju sérstöku skilyrði að til komi eitthvert atvik, skyndilegt og óvænt, sem orsakar það. Misstig er alltaf eitthvert atvik, misstig er alltaf skyndilegt og óvænt og auðvitað á misstig við störf alltaf að vera bótaskyld skv. hinu rýmkaða slysahugtaki laganna. Er því rík þörf á að fjarlægja eða laga téða setningu í athugasemnum við frumvarpið.

Þá er undirstırkað mikilvægi þess að ráðherra setji sem allra fyrst reglugerð þar sem fram kemur hvaða atvinnusjúkdómar skuli teljast bótaskyldir sbr. nágildandi 6. mgr. 5. gr. laganna og 3. mgr. 5. gr. frumvarpsins.

Að lokum er athugasemd ASÍ við frumvarp til laga um slysatryggingar almannatrygginga (heildarlög), 402. mál, áréttuð en í bréfi ASÍ til nefndasviðs Alþingis dags. 9. desember 2014 sagði orðrétt:

„Að lokum leggur ASÍ til, að 4. mgr. 5.gr. verði breytt þannig að tryggingin gildi þó bótaskylda sé fyrir hendi samkvæmt lögböðinni ábyrgðartryggingu ökutækis eða slysatryggingu ökumanns og eiganda, verði slysið utan Íslands. Almennt er verulegum vankvæðum háð fyrir einstaklinga að sækja skaðabætur úr tryggingum erlendis auk þess

sem tryggja verður sönnun í samræmi við þar gildandi rétt, venjur og hefðir sem oftar en ekki er ekki á færni venjulegs fólks, hvað þá ef slasað er. Breytt ákvæði gæti þá gert ráð fyrir að Tryggingastofnun fengi kröfuna framselda úr hendi hins slasaða kjósi hann að sækja rétt sinn hér á landi fremur en erlendis. “

Taka verður undir ofangreind sjónarmið ASÍ og er lagt til að tillagan verði skoðuð gaumgæfulega.

Virðingarfyllst,

Erling D. Emilsson
Erling Þaði Emilsson lögmaður.